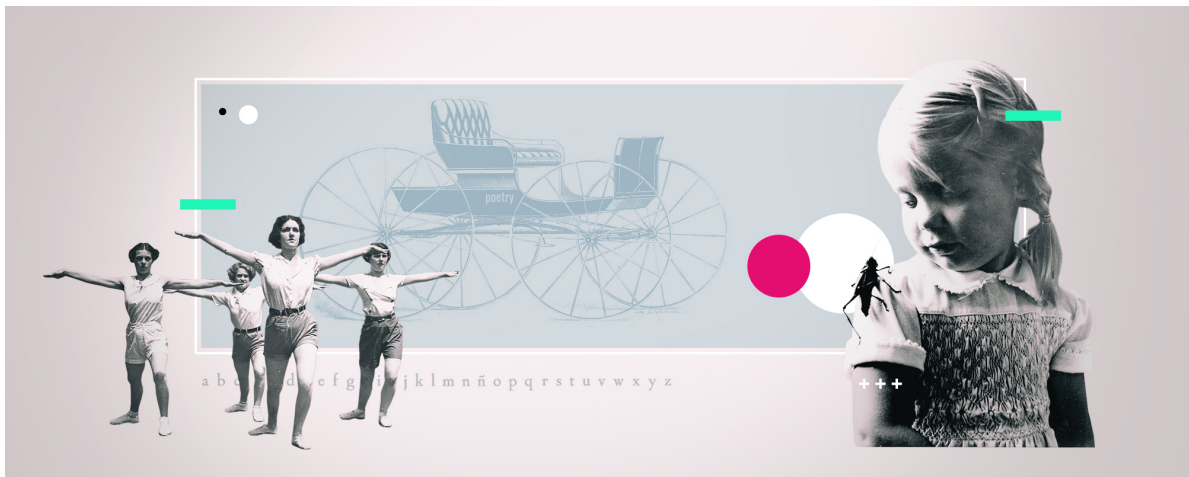

ANTOLOGIA POÈTICA FEMINISTA

Cinc advertències i una antologia

Recull de poemes feministes

Mireia Calafell, Afshan D'souza-Lodhi, Berta García Faet, Blanca Llum Vidal, Danae Sioziou, Estíbaliz Espinosa Río, Juana Adcock, Laura Wittner, Lebo Mashile, Leire Bilbao, Maria Isern, Maria Sevilla, Miriam Reyes, Sònia Moll, Yolanda Castaño

[Nadia Sanmartin](#)

Primera advertència: hi manquen noms, versos, estils, accents, tradicions i llengües, en aquesta antologia. I cossos, també hi manquen cossos, formes, tonalitats, maneres altres de fer anar la ploma -si és que avui encara hi ha algú que escrigui amb ploma, i ai!, és evident que sí, només faltaria, quin bon senyal.

Segona advertència: puc justificar la tria segons tants criteris com demanis. Puc dir edats i puc dir diversitat d'orígens si no fos perquè d'orígens, en la mesura del possible, sempre és bo evitar parlar-ne. Si és necessari puc citar la trajectòria de cadascuna de les poetes i explicar que hi són per raons teòriques que els versos i els recorreguts sostenen. Puc tot això i puc, a més, explicar que triem sempre -tu també- en funció d'apreciacions que tenen a veure amb nosaltres, amb el moment de fer la selecció -no deu ser el mateix escollir uns versos a l'estiu que a ple mes de febrer-, amb les experiències personals i les lectures prèvies. Aquesta tria, per tant, sóc jo. O millor: sóc qui era jo quan vaig fer-la, fa uns mesos. Avui podria molt ben ser que els fils i les correspondències que van concretar-se llavors en 14 poetes em portessin a altres llocs, perquè de llocs, veus, possibilitats, n'hi ha moltes.

Brindem, i fem-ho especialment per les que hi són, amb un agraïment.

Tercera advertència: en aquesta antologia cada poeta parla per si mateixa i, com a conseqüència, no faré allò que es fa tant sovint i que m'hauria de permetre acabar el text afirmant quines són les característiques de la poesia feminista o, més exactament, de la poesia escrita actualment per poetes que es reconeixen feministes. No ho faré perquè, precisament, si hi ha un reclam que es repeteix és el de la voluntat -ja no la necessitat- de fer de la poesia un espai que posi en crisi no només qui som, si no les paraules que diem quan diem qui som.

Quarta advertència: els poemes inclosos desafien ja no tan sols els rols i estereotips de gènere, sinó també la idea que té la majoria quan pensa en com són els poemes que desafien els rols i estereotips de gènere. Aquí hi trobareu irreverències dissidents, desitjos que celebren el plural i demanen la punteria d'una fletxa, desbordaments que fan de la vulnerabilitat escales, fracassos que posen del revés maternitats i úters, miralls trencats que retornen una imatge afilada en mil i un bocins i, en general, una ironia que no té cap pudor i tant pot fer-te riure com fer-te mal.

Cinquena advertència: aquest text, com la poesia, és ple a vessar de trampes, però és que no hi ha cap text que presenti una antologia que no en tingui. Absolutament cap: heus aquí un dels aprenentatges del feminisme.

Bona lectura, és a dir, felix caiguda.

Mireia Calafell

Antologia poètica feminista

Afshan D'Souza Lodhi: que la llengua es retorci

Afshan D'souza-Lodhi , Martí Sales

Berta García Faet: diguem-ne rebel·lia

Berta García Faet

Blanca Llum Vidal: embafeu-vos d'amor

Blanca Llum Vidal

Danae Sioziou: entrar al quadre

Danae Sioziou

Estíbaliz Espinosa: desequilibra el sostre

Estíbaliz Espinosa Río

Juana Adcock: aquest cos de dona que habito

Juana Adcock

Laura Wittner: la marqueta vermella la tenim totes

Laura Wittner

Lebo Mashile: malucs que han carregat pedres

Lebo Mashile , Míriam Cano

Leire Bilbao: la meva revolució duu el meu nom

Leire Bilbao

Maria Isern: la carn que llisca i tot s'inflama

Maria Isern

Maria Sevilla: indecent la manera com

Maria Sevilla

Miriam Reyes: ni fills ni anells ni promeses

Miriam Reyes

Sònia Moll: desneixes sola

Sònia Moll

Yolanda Castaño: quan deixo de ser flor, molesto

Yolanda Castaño

Mireia Calafell

Mireia Calafell i Obiol és escriptora, poeta i gestora cultural. És codirectora del festival Barcelona Poesia, i porta a terme diversos projectes culturals i educatius a La Sullivan i també com a investigadora independent. La seva poesia ha estat traduïda a l'anglès, a l'holandès, al castellà, a l'àrab i al portuguès, entre d'altres. El 2015 va rebre la Lletra d'Or al millor llibre publicat en català per *Tantes Mudes* (Perifèric, 2014). Ha coordinat el número 47 de la revista IDEES sobre feminismes.

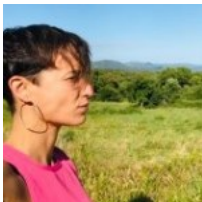
Afshan D'souza-Lodhi

Afshan T D'souza-Lodhi és editora en cap de *The Common Sense Network* i ha rebut nombrosos premis per a les seves obres de teatre i poesia. Recentment també s'ha encarregat d'escriure i dirigir un curtmetratge per a Channel 4. Ha estat resident al *Royal Exchange Theatre* i al *Manchester Literature Festival*, i ha col·laborat amb la *Tamasha Theatre Company* i el *Polari* de Paul Burston. Afshan també ha publicat un assaig destacat dins la col·lecció *Its Not About The Burqa*.

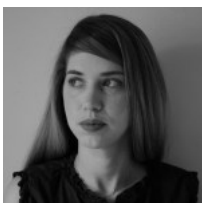
Berta García Faet

Berta García Faet és poeta i traductora. Va néixer a València l'any 1988 i és autora dels llibres *Los salmos fosforitos* (La Bella Varsovia, 2017), guardonat amb el Premi Nacional de Poesia Jove Miguel Hernández 2018, i *La edad de merecer* (La Bella Varsovia, 2015), traduït a l'anglès per Kelsi Vanada amb el títol de *The Eligible Age* (Song Bridge Press, 2018). També ha escrit quatre poemaris més, reunits a *Corazón tradicionalista: Poesía 2008-2011* (La Bella Varsovia, 2017).

Blanca Llum Vidal

Blanca Llum Vidal és escriptora i filòloga. Va néixer l'any 1986 a La Barceloneta. Sempre que pot fa niu a Felanitx: un lloc d'anarquia i de pletes. Quan es va matricular a Biologia, li van dir que era una mula de mal ferrar. Al cap d'un any ho va deixar i va començar a estudiar Treball Social i Filologia Catalana. Actualment, està acabant un Màster a Filosofia amb una tesina sobre *Thomas l'Obscur* de Maurice Blanchot. Ha traduït, amb Arnau Pons, *El dolor* de Marguerite Duras. També ha editat els contes de Víctor Català i s'ha encarregat de fer una antologia de l'assaig feminista de Maria Aurèlia Capmany. Actualment escriu regularment al setmanari de cultura i política *El Temps*. Ha publicat *La cabra que hi havia*, *Nosaltres i tu*, *Homes i ocells*, *Visca!*, *Punyetera flor*, *Maripasoula* (crònica d'un viatge a la Guaiana francesa), *Aquest amor que no és u / Este amor que no es uno* (traducció de Berta García Faet) i *Amor a la brega*.

Danae Sioziou

Danae Sioziou és poeta i escriptora d'origen greco-alemany. Va estudiar Filologia anglesa, Gestió Cultural i Història Europea, i va ser coeditora de la revista literària *Teflon*. El seu primer llibre, *Useful Children Games*, va ser guardonat amb el premi Jiannis Varveris per a joves escriptors i amb el Premi Estatal per a nous escriptors. Els seus poemes han estat traduïts a deu idiomes i ha participat en diversos festivals de poesia. *Oceans of Lemonade*, el seu segon llibre, es va publicar l'octubre de 2019 amb l'editorial Antipodes.

Estíbaliz Espinosa Río

Estíbaliz Espinosa Río és poeta i escriptora. Intenta guanyar-se la vida sense perdre's la vida amb la literatura i la divulgació científica, especialment l'astronomia. També amb la música, com a mezzosoprano. Ha publicat set llibres de poemes, alguns d'ells dins del marc de la tercera cultura, entre d'altres *Curiosidade*, *As neuronas irmãs*, i *Papel a punto*. També ha publicat assajos, un àlbum infantil, traduccions i relats [*Cápsulas de son*] sobre dones científiques. Col·labora literàriament amb el Planetari d'A Coruña, el *Cuaderno de Cultura Científica* de la UPV, *ZigZag Diario* (TVG) i la Orquestra Sinfònica de Galícia. És llicenciada en Sociologia i Filologia Hispànica. Algunes de les seves obres poètiques han estat traduïdes al japonès, a l'hebreu, al català, al farsi, a l'anglès i a l'italià.

Juana Adcock

Juana Adcock és poeta i traductora, nascuda a Mèxic l'any 1982. Escriu en castellà i en anglès i els seus textos han estat inclosos en publicacions com *Magma Poetry*, *Shearsman*, *Gutter*, *Glasgow Review of Books*, *Asymptote* i *Words Without Borders*. El seu primer recull de poemes, *Manca* (Tierra Adentro, 2014; Argonáutica, 2019), explora l'anatomia de la violència a Mèxic i va ser considerat un dels millors llibres de poesia publicats al país l'any 2014. També és autora d'*Split* (Blue Diode Press). El 2016 va ser reconeguda com una de les 'Deu noves veus d'Europa' per l'organització *Literature Across Frontiers*. Ha participat a nombrosos festivals internacionals i la seva obra ha estat traduïda a més de 10 de llengües. Viu a Glasgow, on també es dedica a la música amb els grups *Las Mitras* i *The Raptors*.

Laura Wittner

Laura Wittner és poeta, traductora, escriptora i docent. Va néixer a Buenos Aires l'any 1967. És llicenciada en Lletres per la Universitat de Buenos Aires, coordina tallers de poesia i traducció i treballa com a traductora per a diverses editorials. Ha publicat onze llibres de poesia: els més recents són *La altura* (Buenos Aires, Bajo la Luna, 2016), *Por qué insistimos con los viajes* (Torrequemada, España, Ediciones Liliputienses, 2012/2017) i *Lugares donde una no está - Poemas 1996-2016* (Buenos Aires, Gog y Magog, 2017). També és autora de llibres per a nens i nenes, entre els quals *Dime cómo vuelas* (Buenos Aires, Tres en Línea, 2019) i *Los entusiasmos* (Buenos Aires, Del Naranja, 2019).

Lebo Mashile

Tot i néixer als Estats Units a causa de l'exili dels seus pares, Lebo Mashile és un dels noms més reconeguts en el camp de la poesia oral del seu país, Sud-àfrica. És també presentadora, actriu i una ferma activista en defensa dels drets humans, la diversitat i el feminisme. Ha escrit i produït la sèrie documental *L'Attitude* i ha presentat el programa infantil de televisió *Great Expectations*. Va actuar a la pel·lícula *Hotel Ruanda* (2004) i, juntament amb la coreògrafa Sylvia Glasser, ha escrit i protagonitzat *Threads*, una fusió de poesia, música i dansa reconeguda com a motor cultural a Sud-àfrica. El febrer del 2018 va debutar amb una peça teatral sobre Saartjie Baartman, una dona africana a través de la qual es pot explicar el racisme del segle XIX a Europa. El seu primer llibre de poemes, *In a Ribbon of Rhythm* (2005), va rebre el premi NOMA, un dels més importants de la literatura africana. Destaca, també, el poemari *Flying Above The Sky* (2008) i els àlbums *Lebo Mashile Live!* i *Moya* (2016), aquest últim editat en col·laboració amb el cantant i compositor Majola.

Leire Bilbao

Leire Bilbao és poeta i escriptora. Nascuda a Ondarroa l'any 1978, ha publicat les obres *Ezkatak* (Susa, 2006), *Scanner* (Susa, 2011) i *Entre escamas* (Marisma, 2018). Alguns dels seus poemes s'han traduït a més d'una dotzena d'idiomes i han estat recollits en antologies com *Forked Tongues*, *El poder del cuerpo*, *Traslúcidas*, *Las aguas tranquilas* o *Sombras diversas*. Els poemes de Bilbao també han sigut musicats per diversos artistes bascos. L'any 2017 li van concedir el Premi Euskadi pel llibre de poesia infantil *Xomorropoemak* (Bichopoemas/Bitxopoemes, Kalandraka, 2019) publicat en castellà, gallec i català.

Maria Isern

Maria Isern Ordeig és poeta, escriptora i investigadora en literatura i narratives contemporànies. Nascuda a Vic el novembre de 1994, arrel de descobrir Víctor Català va decidir formar-se en Estudis Literaris a la Universitat de Barcelona. També té un màster en Construcció i Representació d'Identitats Culturals per la universitat Sapienza de Roma. És autora de *Sostre de Carn* (laBreu edicions, 2017), una obra que neix fruit de l'exploració, amb un peu dins i un altre fora de l'acadèmia, de la fantasia de l'expansió infinita d'un cos i els plaers de frustrar l'experiment. El llibre va ser guardonat amb el premi Francesc Garriga 2017. Actualment, Isern és col·laboradora habitual de la revista *Caràcters* i treballa en una tesi sobre la relació entre l'ull i el forat en les narratives contemporànies.

Maria Sevilla

Maria Sevilla neix a Badalona l'any 1990. Creix de biaix i perifèrica als afores. Deceix l'adolescència escoltant *punk*, *grunge* i *trash* i descobrint l'escalf coent de la literatura. Estudia Filologia Catalana a la Universitat de Barcelona i, quan acaba, comença una tesi doctoral (en curs) sobre *La passió segons Renée Vivien*, de Maria-Mercè Marçal. L'any 2015 publica el seu primer poemari, *Dents de polpa* (AdiA), i l'any 2017 veu la llum l'obra *Kalàixnikov* (Món de Llibres). Des de gener de 2019 és una de les tres programadores de l'Horignal.

Miriam Reyes

Miriam Reyes és poeta i vídeocreadora. Va néixer a Ourense i als vuit anys va emigrar amb els seus pares a Caracas. Va estudiar Lletres a la Universitat Central de Veneçuela i Filologia Hispànica a la Universitat de Barcelona. Es va donar a conèixer com a poeta el 1998, gràcies a l'antologia *Feroces*. Des de llavors, ha publicat els llibres de poesia *Espejo negro* (DVD, 2001), *Bella durmiente* (Hiperión, 2004), *Desalojos* (Hiperión, 2008), *Haz lo que te digo* (Bartleby, 2015), *Prensado en frío* (Malasangre, 2016), *Sardiña* (Chan da pólvora, 2018) i l'antologia *Yo, interior, cuerpo* (l'Argentina, 2013). La seva obra ha estat recollida en antologies nacionals i internacionals i ha estat traduïda a mitja dotzena de llengües. Des de l'any 2001 experimenta amb l'escriptura audiovisual i el recital multimèdia. Ha presentat els seus vídeo-recitals en festivals de poesia, 'spoken word' i arts escèniques. Codirigeix l'editorial de poesia [Marisma](#) i manté la pàgina d'escriptura col·lectiva [Prensándonos en frío](#).

Sònia Moll

Sònia Moll Gamboa és poeta, lingüista i professora. Ha co-creat els espectacles poeticomusicals *Carta Blanca*, amb la pianista Clara Peya, *Rere l'esquerda*, amb el cantautor i novel·lista Alessio Arena, i *Gàbies*, amb la cantant Lidia Uve. També ha publicat dos llibres de poesia: *Nun si male nunc* (Viena Edicions, Premi Sant Celoni 2007) i *I Déu en algun lloc* (Cafè Central/Eumo, traduït al castellà en versió bilingüe per Godall Edicions), així com un de narrativa poètica (*Creixen malgrat tot les tulipes*, Viena Edicions; Premi Benissa 2012). La seva última publicació, *Beneïda sigui la serp* (Godall Edicions, 2018) és un recull de 44 articles publicats a La Directa.

Yolanda Castaño

Yolanda Castaño és poeta, crítica literària i gestora cultural, nascuda a Santiago de Compostela l'any 1977. Després d'una trajectòria literària de 25 anys, textos traduïts a més de 30 llengües i llibres publicats a Itàlia, França, Regne Unit, Armènia, Macedònia i Sèrbia, Castaño és un dels noms més internacionals de la poesia gallega actual. Finalista del Premio Nacional de Poesía, els seus sis poemaris publicats (en edicions bilingües a Visor Libros) han estat reconeguts amb guardons com el d'*Ojo Crítico* de RNE o el de la *Crítica Española*. A més de dirigir la seva pròpia residència per a escriptors i escriptores a Galícia, és responsable, des del 2009, de diversos projectes estables amb poetes gallecs i gallegues i també internacionals: un festival anual, un cicle mensual de lectures i un taller de traducció poètica. El seu últim llibre de poemes és *O puño e a letra: antoloxía en cómic poético* (2018).